

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/46/2021
Identifikačné číslo spisu: 2620010148
Dátum vydania rozhodnutia: 12.07.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:2620010148.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obvineného S. N., pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 12. júla 2021 v Bratislave dovolanie obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 23. júla 2020, sp. zn. 3To/91/2020, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného S. N. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Senica z 8. júna 2020, sp. zn. 2T/30/2020, bol obvinený S. N. uznaný vinným zo spáchania zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, na skutkovom základe, ako je uvedené v skutkovej vete výrokovej časti rozsudku I. stupňa.

Za to mu bol podľa § 222 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obvinenému uložil aj trest prepadnutia vecí: Mobilný telefón zn. Samsung Galaxy A6, SN: N Osobný stolný počítač zn. HP Bell SN: D

Proti tomuto rozsudku okresného súdu obvinený podal odvolanie, čo do výroku o treste, ktoré Krajský súd v Trnave preskúmal a následne uznesením dňa 23. júla 2020, sp. zn. 3To/91/2020, podľa § 319 Trestného poriadku, ako nedôvodné zamietol.

Dňa 24. mája 2021 bolo okresnému súdu zaslané dovolanie obvineného podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Filipa Vavrinčika, ktorému predchádzalo dovolanie písané samotným obvineným.

V podanom dovolaní obvinený uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a uviedol, že skutkový stav ustálený v priebehu konania nezodpovedá skutočnosti. Prvostupňový a tiež odvolací súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami relevantnými a významnými pre rozhodnutie a toto je tak založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Skutok mal byť kvalifikovaný len v štádiu prípravy, nie pokusu, pričom od dokonania skutku sám upustil. Namietol tiež, že mu nebol ukladaný podmienený trest odňatia slobody a nebol použitý ani § 39 Trestného zákona vzhľadom na to, že skutok bol spáchaný len v štádiu pokusu.

Žiadal, aby dovolací súd vyslovil v napadnutom uznesení porušenie zákona v jeho neprospech, zrušil rozhodnutie krajského súdu a okresnému súdu prikázal, aby vec znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa dňa 4. júna 2021 vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Senica tak, že ho navrhla podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť.

Poukázala na to, že obvinený namieta len skutkové zistenia oboch súdov, pričom dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku slúži výlučne na nápravu hmotnoprávnych chýb. Dikciou za bodkočiarkou vylučuje námietky skutkové, to znamená nie je prípustné právne účinne namietať, že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu.

Dovolateľ podal dovolanie napriek skutočnosti, že súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní dňa 08. júna 2020 prijal podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného S. N. o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktorý bol kvalifikovaný ako zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. V tomto smere je potrebné poukázať na ustanovenie § 257 ods. 5 Trestného poriadku, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Spisový materiál bol spolu s dovolaním Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložený na rozhodnutie 18. júna 2021.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Trestného poriadku), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku). Zároveň však zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na verejnom zasadnutí, lebo je zjavné, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku [§ 382 písm. c) Trestného poriadku].

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie, preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Trestného poriadku, pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Trestného poriadku) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera

existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Trestného poriadku. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť.

Obvineným uplatnené námietky v rámci predmetného dovolacieho dôvodu sú neodôvodnené, nakoľko hodnotia skutkový stav, ktorého preskúmanie je v dovolacom konaní neprípustné, a preto nemôže byť naplnený predmetný dovolací dôvod.

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je potrebné uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zřejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať.

Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Vychádzajúc z týchto úvah je zřejmé, že obvinený v podanom dovolaní vznáša námietky ohľadom skutkových zistení, hodnotenia dôkazov, a preto s ohľadom na znenie § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku časť za bodkočiarkou sa nimi dovolací súd zaoberať ani nemohol, nakoľko právna kvalifikácia zodpovedala zistenému skutkovému stavu.

Vzhľadom na okolnosť, že obvinený namietal aj výrok o treste sa dovolací súd týmito námietkami zaoberal, napriek tomu, že mohol podať dovolanie len z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. júna 2010, sp. zn. Tpj 46/2010 (rozhodnutie uverejnené pod č. 5 v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2011), podľa ktorého sa hmotnoprávne ustanovenie § 39 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu svojou povahou a významom primkyna ku všeobecným hľadiskom stanoveným pre voľbu druhu trestu a jeho výmery uvedeným v § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Trestného zákona a nemožno ustanovenie § 39 Trestného zákona podriaďiť pod nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia, ktoré by zakladalo dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Z vyššie citovaného stanoviska je aj zřejmé, že nepoužitie ustanovenia § 39 Trestného zákona nezakladá žiadny dovolací dôvod.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí jednomyselne dovolanie obvineného S. N. podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.